

Slezská univerzita v Opavě – Filosoficko-přírodovědecká fakulta

Fyzikální praktikum I – Mechanika a molekulová fyzika

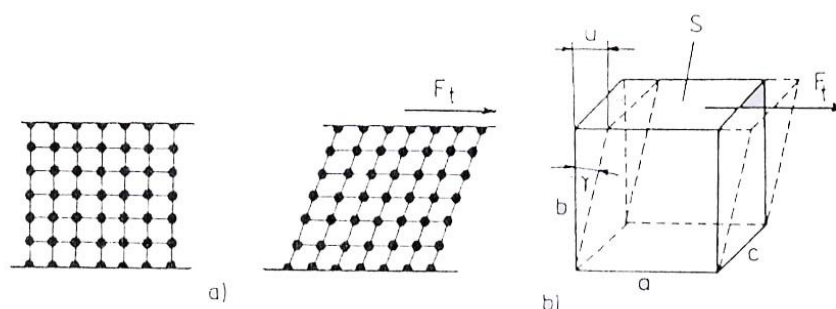
Jméno:	Ročník, obor: První,	Vyučující:	Datum měření:
Akademický rok:	Název úlohy: Modul pružnosti ve smyku		Datum odevzdání:
Číslo úlohy: 7			Hodnocení:

1 Pracovní úkoly:

Určete modul pružnosti ve smyku ocelové struny.

2 Teoretický úvod:

Při namáhání materiálu smykem se jeho jednotlivé vrstvy navzájem posouvají (smýkají po sobě). Vzdálenost vrstev však zůstává zachována. Na obrázku 1. je znázorněna taková deformace. Tečná síla F_t , působící v rovině horní stěny malého hranolku o hranách a, b, c , posunula tuto stěnu o vzdálenost u .

Obr. 2.1 Deformace tuhého tělesa při smyku.

Zavedme veličiny nezávislé na rozměrech zvoleného hranolku: poměrné (relativní) posunutí γ a tečné (smykové) napětí τ :

$$\gamma = \frac{u}{b},$$

$$\tau = \frac{F_t}{S} = \frac{F_t}{ac},$$

Hookeův zákon pro smyk má potom tvar:

$$\tau = G\gamma, \text{ nebo } \gamma = \tau \frac{1}{G},$$

kde konstantu úměrnosti G nazveme modulem pružnosti ve smyku. Můžeme tedy modul pružnosti ve smyku definovat vztahem:

$$G = \frac{\tau}{\gamma} . \quad [G] = \text{Nm}^{-2} = \text{Pa} \quad (1)$$

K namáhání materiálu smykem dochází např. při zkrucování tyče kruhového průřezu, která je na jednom konci upevněna a na jejíž druhý konec působí dvojice sil kroučícím momentem M . Mezi tímto momentem a úhlem zkroucení tyče φ platí vztah

$$M = G \frac{\pi r^4}{2l} \cdot \varphi , \quad (2)$$

kde r je poloměr a l délka tyče.

Použijeme-li tenkou a dlouhou tyč, je poměrné posunutí γ dostatečně malé i při velkém úhlu zkroucení φ . Usnadní nám to udržet namáhání materiálu v oblasti malých deformací a tedy i v mezích platnosti Hookeova zákona. Tento požadavek snadno splníme, když místo tyče užijeme tenký dlouhý drát o průměru d . Po dosazení $r = d/2$ dostává vztah tvar:

$$M = G \frac{\pi d^4}{32 \cdot l} \cdot \varphi . \quad (3)$$

Zavěsme na dolní konec drátu těleso o momentu setrvačnosti J a působením momentu M drát zkroutíme. Protože se pohybujeme v intervalu platnosti Hookeova zákona a tedy pod mezí pružnosti materiálu, bude se drát po skončení působení deformujících sil vracet do původního stavu. Na těleso přitom bude působit moment $-M$. Pohybová rovnice tělesa:

$$J\ddot{\varphi} = -M .$$

Přejde po dosazení za M z (3) na

$$\ddot{\varphi} + G \frac{\pi d^4}{32Jl} \cdot \varphi = 0 .$$

To je ovšem diferenciální rovnice harmonického pohybu, pro jehož úhlovou frekvenci ω platí:

$$\omega^2 = G \frac{\pi d^4}{32Jl} . \quad (4)$$

Zavěšené těleso tedy vykonává torzní kmity. Při výpočtu jsme nebrali v úvahu odpor prostředí a ztráty v drátu, které způsobují tlumení. Jejich vliv však lze obvykle zanedbat.

Dosadíme-li $\omega = 2\pi/T$ do (4), získáme po úpravě:

$$G = \frac{128\pi J l}{d^4 T^2} . \quad (5)$$

Kde T je doba torzních kmitů tělesa a J jeho moment setrvačnosti.

Těleso (obr.1) vykonávající kmitavý pohyb je složeno z tyče o hmotnosti M a momentu setrvačnosti J_T a dvou stejných symetricky vzhledem k ose rotace umístěných přidavných těles o hmotnostech m_V a momentech setrvačnosti k vlastní ose rotace procházející těžištěm J_V . Jelikož přidavná závaží mají tvar dutých válců nasunutých na tyč, lze pro moment setrvačnosti J celé kmitající sestavy napsat vztah:

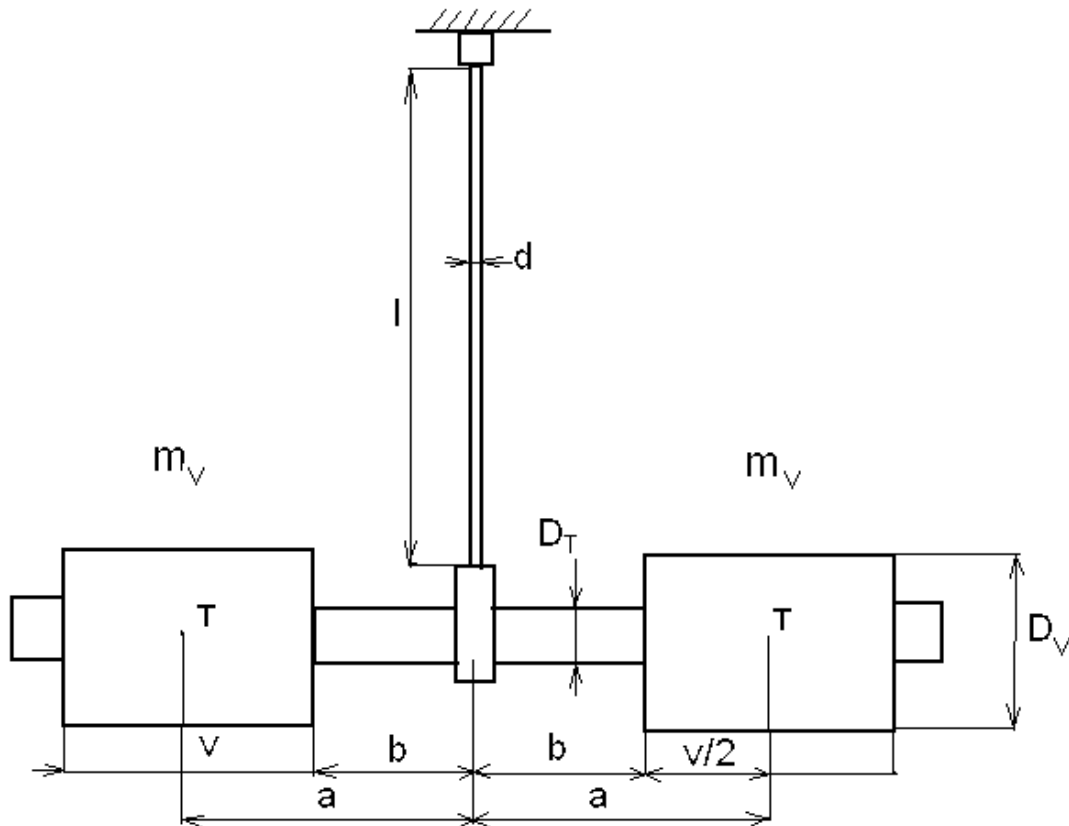
$$J = J_T + 2(J_V + m_V a^2) \quad (6)$$

$$\text{Kde } J_T = \frac{1}{12} \cdot ML^2 \quad (7)$$

$$J_V = \frac{m_V}{4} \cdot \left[\left(\frac{D_T}{2} \right)^2 + \left(\frac{D_V}{2} \right)^2 + \frac{v^2}{3} \right] \quad (8)$$

Po dosazení :

$$J = \frac{1}{12} \cdot ML^2 + 2 \left\{ \frac{m_V}{4} \cdot \left[\left(\frac{D_T}{2} \right)^2 + \left(\frac{D_V}{2} \right)^2 + \frac{v^2}{3} \right] + m_V a^2 \right\} \quad (10)$$

Obr.1

Vypočteme-li tedy moment setrvačnosti J tělesa podle rovnice (10), můžeme poté vypočítat i hodnotu modulu pružnosti ve smyku ocelové struny podle rovnice (5).

Abychom se vyhnuli použití teoretického vztahu pro J_V a J_T , vyloučíme je z měření následovně. Válce umístíme postupně do vzdálenosti a_1 , a_2 . Odpovídající časy T_1 , T_2 Platí

$$J_{a_1} = J_T + 2(J_V + m_V a_1^2) \quad (11)$$

$$J_{a_2} = J_T + 2(J_V + m_V a_2^2) \quad (12)$$

Rovnice odečteme

$$J_{a_2} - J_{a_1} = 2m_V(a_2^2 - a_1^2) \quad (13)$$

Z rovnice (5) vyjádříme J a pro dvě různé vzdálenosti a a příslušné časy T platí

$$J_{a_2} - J_{a_1} = \frac{Gd^4}{128\pi l}(T_2^2 - T_1^2) \quad (14)$$

Porovnáním pravých stran rovnic (13) a (14) dostaneme

$$G = \frac{128\pi l 2m_V(a_2^2 - a_1^2)}{d^4(T_2^2 - T_1^2)} \quad (15)$$

3 Použité měřicí přístroje a pomůcky

- Mikrometrické měřítko
- Pravítko
- Stolní váhy
- Posuvné měřítko
- Stopky
- Svinovací metr

4 Postup měření - metoda A

- 1) Nejprve jsem proměřil průřez drátu d mikrometrickým měřítkem a jeho délku l svinovacím metrem.
- 2) Potom jsem změřil délku tyče L pravítkem, její hmotnost M na stolních vahách a její průřez D_T posuvným měřítkem.
- 3) Dále jsem změřil průměr závaží D_V , jejich výšku v a jejich hmotnost m_V a tím jsem měl připraveny všechny hodnoty pro výpočet jednotlivých momentů setrvačnosti.
- 4) Provedl jsem měření 10ti kmitů torzního kyvadla bez závaží, pouze s upevněnou tyčí.
- 5) Provedl jsem měření 10ti kmitů torzního kyvadla se závažími vzdálenými o délku a od středu tyče. Celkem pro tři různé délky a .
- 6) Podle vztahu (10) vypočetl J a dosadil do vztahu (5).

5 Postup měření - metoda B

- 1) Nejprve jsem proměřil průřez drátu d mikrometrickým měřítkem a jeho délku l svinovacím metrem.
- 2) Dále jsem změřil hmotnost závaží m_V .
- 3) Provedl jsem měření 10ti kmitů torzního kyvadla se závažími vzdálenými o délku a od středu tyče. Celkem pro tři různé délky a .
- 4) Podle vztahu (15) vypočetl G

6 Naměřené a vypočtené hodnoty